

8. Сучасний розвиток менеджменту в Україні

Вікторія Загородня, Олена Баталова

Національний університет харчових технологій, Київ, Україна

Вступ. Так історично склалося, що Україна відстала у своєму економічному розвитку від розвинених країн світу. Наші невдачі у проведенні економічних реформ пов'язані з невизначеністю стратегії кардинальної перебудови суспільства. Сьогодні нам потрібно навчитися знаходити оптимальні рішення в умовах невизначеності і нестабільності соціально- економічного життя, характерного для сьогоденної України.

Матеріали і методи. Для дослідження сучасного розвитку менеджменту в Україні використано метод наукової абстракції й узагальнення; для визначення напрямів менеджменту – системно-структурний підхід.

Результати. Сьогодні менеджмент вітчизняних підприємств можна умовно поділити на триосновні напрями.

1. Система менеджменту, що лишилася у спадок від радянських часів. Основні її ознаки: жорстка централізація, слабка мотивація персоналу, активне використання адміністративних методів управління. Характерними рисами таких підприємств є низькі продуктивність праці та конкурентоспроможність, нездатність вийти на зовнішні ринки через низьку якість продукції.

2. Система менеджменту малих і середніх підприємств, ознаками якої є максимально спрощена організаційна структура підприємства та відсутність стратегії розвитку.

3. Система менеджменту, що була впроваджена іноземними компаніями або на основі їх досвіду. Характерна риса – часткове впровадження іноземних підходів до управління.

Це часто пояснюється неможливістю застосування тих чи інших нових підходів в менеджменті, оскільки на вітчизняний корпоративний сектор мають потужний вплив зовнішні чинники (політична, економічна, соціальна ситуація в країні тощо) [2].

Актуальні проблеми менеджменту, з якими стикаються українські підприємства:

- скорочення, яке трапляється, коли організація навмисно стає меншою, скорочуючи кількість робітників або цілі підрозділи чи закриваючи підприємства;
- недостатність та несвоєчасність забезпечення управлінців якісною інформацією для прийняття управлінського рішення;
- недотримання максимального рівня якості;
- недостатність нематеріальної мотивації працівників на підприємствах [3]. Концепція ефективної діяльності українського бізнесу повинна базуватися на:
  - відмові від старих принципів ієрархічних відносин панування та підкорення й перехід до партнерства, до принципу «спортивної команди» та тіснішої взаємодії;
  - самостійному та інноваційному характері діяльності, креаціонізмі, або, точніше, безперервному творчому підході до всіх питань;
  - прагненні не до максимального, а до соціально обґрунтованого прибутку;
  - гнучкому, швидкому та вільному переході від однієї ролі до іншої відповідно до нових вимог насиченого ринку;
  - синтезі та запровадженні на практиці свободи, рівності та справедливості;
  - експериментуванні – перевірці різних підходів для пошуку здатності та розуміння, як трансформувати можливості в успішну реальність тощо [1, с. 97].

Висновки. Важливою проблемою становлення практики менеджменту в Україні є формування сучасної культури організації. Великого значення він надає стратегії та тактиці розвитку організації, які невід'ємні від процесу формування її культури.

Література

1. Будзан Б.П. Менеджмент в Україні: сучасність і перспективи. К.: Основи, 2001. 349 с.
2. Іванова Т.В. Сучасні проблеми та перспективи розвитку менеджменту. *Сучасні проблеми менеджменту: матеріали XII міжнародної науково-практичної конференції* (28 жовтня 2016 р.). Київ: Національний авіаційний університет, 2016. С. 35.
3. Нарольська В. Проблеми розвитку сучасного менеджменту і маркетингу. Матеріали студентської наукової конференції 26-27 квітня 2021 р. Полтава: Полтавська державна аграрна академія, 2020. С. 122.